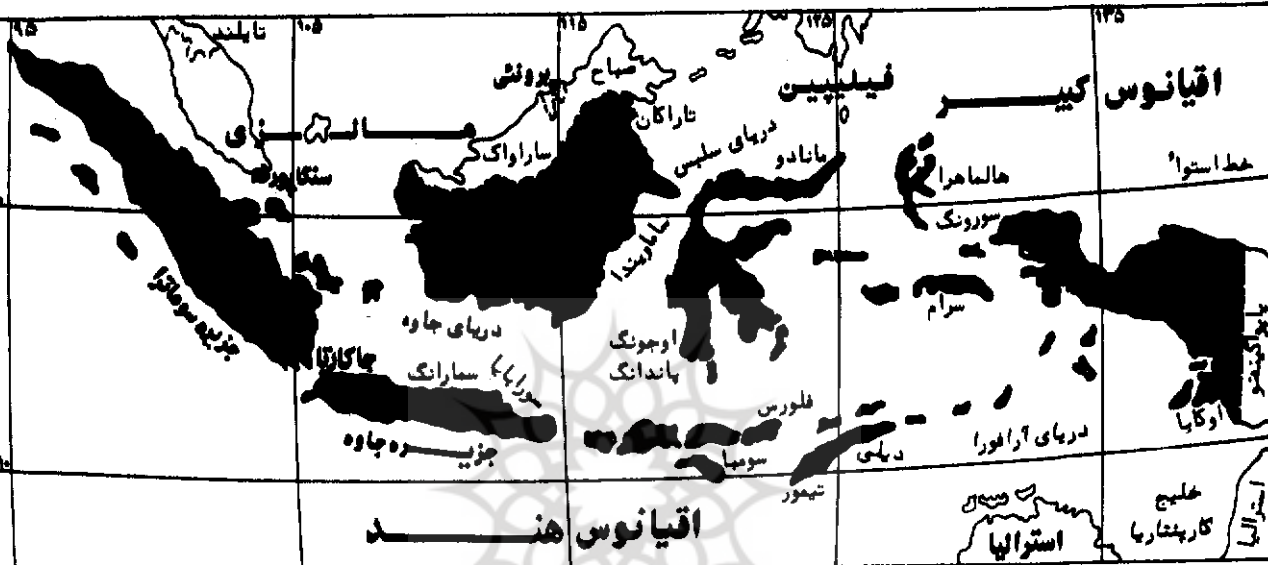

اندونزی [RI]

نام رسمی: جمهوری اندونزی
 نام بین‌المللی: اندونزی یا INDONESIA
 اسامی قدیمی: هند هلند، هند شرقی هلند، ایالات متحده اندونزی

لایه‌های آتشفشانی تشکیل شده حاصلخیز و برای کشت همه نوع محصولات مناطق استوایی مستعد می‌باشد به ویژه در جزیره جاوه. قسمت اعظم جزایر اندونزی پوشیده از جنگلهای مناطق استوایی و در بعضی از نقاط مانند جزیره برنثو (کالیمانتان) به حدی درخت وجود دارد که نور آفتاب به زمین نمی‌رسد. بلندترین نقطه این کشور قله "جاپا" با ۵۰۲۹ متر ارتفاع از سطح دریا است که در جزیره گینه نو واقع شده است.

وسعت زمینهای مورد استفاده در سال (۱۹۸۳) شامل ۶۷/۲٪ پوشیده از جنگل، ۶/۵٪ مرتع و مزارع، ۱۱/۵٪ کشاورزی و زیر کشت دائمی، و ۱۴/۸٪ بقیه زمینها بایر و غیره بوده است. آب و هوا: مجمع‌الجزایر اندونزی به سبب قرار گرفتن در دو طرف خط استوا گرم و مرطوب و پر باران بوده و درجه حرارت بین ۱۸/۹ تا ۳۱/۱ درجه سانتی‌گراد در نوسان است. میزان بارندگی حتی در خشکترین نواحی کشور از ۹۶/۵ سانتی‌متر در سال کمتر نیست. متوسط بارندگی سالانه در بخشهای استوایی از ۱۹۸ سانتی‌متر بیشتر است. جزایر اندونزی دارای رودهای پر آب و متعددی است ولی به

اندونزی با ۲۰۵۴۲۰۵۳۴ کیلومتر مربع وسعت در نیمکره شرقی، در جنوب شرقی آسیا در اقیانوس هند واقع گردیده است. این کشور از ۱۳۰۶۷۷ جزیره تشکیل شده که از این تعداد حدود ۶۰۵۵۵ جزیره آن مسکونی می‌باشد. اندونزی در جزیره گینه‌نو با پاپوا و همسپین در جزیره برنثو با مالزی مرز مشترک دارد. این مجمع‌الجزایر در دو سوی خط استوا واقع و به وسیله خط والاس به دو بخش تقسیم می‌شود. پراکندگی این جزایر از یکدیگر بسیار زیاد است.

مهمترین جزایر این کشور عبارتند از: جاوه، سوماترا، برنثو، سلس، گینه نو، جزایر سوندای، بانگکا و ادویه. به طور کلی اندونزی سرزمینی نیمه کوهستانی بوده و یک رشته کوههای آتشفشانی از باختر به غاورد امتداد دارد. جلگه‌های ساحلی آن در کنار دریا باریک و کم وسعت است و این جلگه اکثر "در جزیره‌های جاوه و سوماترا و جزایر سوندای واقع گردیده. کوههای اندونزی از ارتفاعات دوران سوم زمین‌شناسی تشکیل شده که بعضی از آنها فعال است. فقط در جزیره جاوه بیش از ۱۵۰ قله آتشفشانی وجود دارد. خاک جلگه‌های جزایر چون در بسیاری از نقاط از

لمت کمی مرز آنها این رودها طویل نیستند. رودخانه "بارپتو" ۸۸۵ کیلومتر و دریاچه "توبا" ۲۰۵۰۰ کیلومتر مربع مساحت لویترین رودخانه و وسیعترین دریاچه این کشور محسوب می شوند. جمعیت: در سال ۱۹۸۹ مجمع الجزایر اندونزی با جمعیتی نزدیک به ۱۸۲,۶۰۰,۰۰۰ نفر بزرگترین کشور مسلمان نشین جهان است. تراکم جمعیت در این کشور ۹۶ نفر در هر کیلومتر مربع بوده و ۲۵٪ مردم ساکن شهرها و بقیه در نقاط روستایی ساکن هستند. پرجمعیت ترین شهر آن "جاکارتا" حدود ۴٪ از کل جمعیت این کشور را تشکیل می دهد.

به لحاظ توزیع سنی (۱۹۸۵): ۳۹/۲٪ از کل جمعیت زیر ۱۵ سال، ۲۸٪ بین ۱۵ تا ۲۹ سال، ۱۶/۸٪ بین ۳۰ تا ۴۴ سال، ۱۰/۷٪ بین ۴۵ تا ۵۹ سال، ۴/۲٪ بین ۶۰ تا ۷۴ سال، و ۵/۹٪ بقیه از ۷۵ سال به بالا تشکیل دهنده جمعیت این کشور بوده است. متوسط عمر مردان ۵۳/۹ سال و زنان ۵۶/۷ سال است. ۴۹/۷۵٪ از کل جمعیت را مردان و ۵۰/۲۵٪ از زنان تشکیل می دهند. میزان تولد در سال ۱۹۸۶، ۲۹/۸ نفر در هزار و میزان مرگ و میر ۱۱/۷ نفر در هزار و رشد طبیعی جمعیت بین سالهای ۸۶ تا ۱۹۸۰ برابر با ۲/۲٪ بوده و میزان مرگ و میر کودکان ۷۷ نفر در هزار نوزاد بوده است.

ترکیب نژادی: اکثریت مردم آن از نژاد زرد بوده و درصد نژادی آن عبارتند از: ۴۰/۱٪ جاوهای، ۱۵/۳٪ سوندایی، ۱۲٪ باهاسای اندونزیایی، ۳۲/۶٪ دیگر بقیه نژادها می باشند. مذهب: ۸۷/۱٪ مسلمان، ۸/۸٪ مسیحی، ۲٪ هندو، ۵/۹٪ بودایی، و ۱/۲٪ پیرو بقیه ادیان می باشند. با وجود اینکه بیشترین جمعیت کشور را مسلمانها تشکیل داده اند ولی اسلام به عنوان دین رسمی کشور در قانون اساسی نام برده نشده است. زبان رسمی آن "ماله" است که در اندونزی آن را به نام زبان "باهاسای اندونزی" می نامند که با خط لاتین نوشته می شود. از زبانهای دیگر می توان زبانهای سوماترای، جاوهای، بورنهای، و ساندنی نام برد. پایتخت: این کشور شهر "جاکارتا" است و جمعیت آن ۷,۸۲۹,۰۰۰ نفر بوده و پرجمعیت ترین شهرهای آن در سال (۱۹۸۵) عبارتند از: سورابایا (۲,۳۴۵,۰۰۰ نفر)، مدان (۲,۱۱۰,۰۰۰ نفر)، باندونگ (۱,۶۳۳,۰۰۰ نفر)، و سمارانگ (۱,۰۷۷,۰۰۰ نفر). بنادر مهم آن، جاکارتا، سمارانگ، سورابایا، مدان، و پالم بانگ است.

نوع حکومت (سیستم حکومتی): جمهوری است و رئیس جمهور آن ژنرال "سوهارتو" (متولد ۱۹۲۱) می باشد که در سال ۱۹۸۸ مجدداً به این سمت انتخاب گردید. پست نخست وزیر نیز به عهده آقای "سودارمونو" می باشد. مجلس شورای مردمی بزرگترین قدرت محسوب می شود که دارای ۱۰,۰۰۰ عضو بوده و حداقل هر ۵ سال یکبار انتخاب می شوند. مجلس "شورای نمایندگان مردم" با ۵۰۰ نماینده عهده دار وضع قوانین مهم کشور است که از این تعداد ۴۰۰

نفر انتخابی و ۱۰۰ نفر انتصابی تشکیل مجلس نمایندگان مردم را می دهند. قانون اساسی موجود در سال ۱۹۴۵ تدوین شده است و بر اساس آخرین تقسیمات کشوری اندونزی از ۲۷ ایالت تشکیل گردیده که به صورت نسبتاً فدرال، زیر نظر فرماندار، حکومت مرکزی و شورای انتخابی محلی اداره می شود.

حزب: فعالیت احزاب در این کشور محدود بوده و کمتر حزبی اجازه فعالیت دارد. دو حزب مهم آن مبارتند از: حزب دموکراتیک اندونزی (متشکل از چند گروه عمدتاً مسیحی) و حزب توسعه متحد (متشکل از گروههای اسلامی).

اندونزی در سال ۱۹۴۹ از هلند مستقل شد و روز ملی آن هجدهم ماه اوت بوده و در سال ۱۹۵۰ به عضویت سازمان ملل درآمد. همچنین این کشور در سازمانهای زیر عضویت دارد. سازمان خواروبار کشاورزی جهانی (FAO)، موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت (GATT)، آژانس بین المللی انرژی اتمی (IAEA)، بانک بین المللی ترمیم و توسعه (IBRD)، سازمان بین المللی هواپیمای کشوری (ICAO)، انجمن بین المللی توسعه (IDA)، صندوق بین المللی و توسعه کشاورزی (IFAD)، بنگاه مالی بین المللی (IFC)، سازمان بین المللی کار (ILO)، صندوق بین المللی پول (IMF)، اتحادیه بین المللی مخابرات راه دور (ITU)، سازمان آموزش علمی و فرهنگی ملل متحد یونسکو (UNESCO)، اتحادیه پست جهانی (UPU)، سازمان بهداشت جهانی (WHO)، سازمان جهانی مالکیت معنوی (WIPO)، سازمان هواشناسی جهانی (WMO)، شورای همکاری گمرکی (CCC)، انجمن کشورهای جنوب شرقی آسیا (ASEAN)، کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد برای آسیا و منطقه اقیانوس کبیر (ESCAP)، کنفرانس جهانی اسلامی (ICO)، اتحادیه بین المجالس (IPU)، سازمان کشورهای صادرکننده نفت اوپک (OPEC)، کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد (UNCTAD)، طرح کلیمبو (Colombo-Plan)، و سازمان توسعه انجمن کشورهای جنوب شرقی (SEAMEO).

مهمترین صنایع کشور: سیان، کود، نخ پنبه، کاغذ، سیگار، نساجی، الکترونیک، و صنایع سبک و پلاستیک، کاغذ و استخراجی، چای، برنج، نیشکر، ادویه، ذرت، سیب زمینی، نخل روغنی، قهوه، تنباکو، و مغز نارگیل مهمترین محصولات کشاورزی این کشور را تشکیل می دهد.

سرانه زمین مزروعی برای هر نفر بالغ بر ۱۲/۵ هکتار می باشد. تعداد دامهای موجود زنده در سال ۱۹۸۵ شامل بز ۱۱,۱۷۳,۰۰۰ رأس، گاو ۶,۰۸۵,۰۰۰ رأس، گوسفند ۲۰,۹۵۸,۰۰۰ رأس، گاو میش ۲,۴۲۴,۰۰۰ رأس، و خوک ۶,۰۲۱۶,۰۰۰ رأس. همچنین تعداد ۷۱۵,۰۰۰ رأس اسب و ۴۲۸,۰۰۰,۰۰۰ عدد مرغ و فیره. صید ماهی در سال (۱۹۸۶)

